

Sigfrid Flodin

Gamle morfar och hans snälla barnbarn. En liten bok på vers, om hvad småherrsskapet köpte sig i marknaden och huru de rimmade öfver sina saker, af en barnens vän. Med 27 granna, [o]måladade figurer

Rolighetsböcker för små barn, N:o 1. – Stockholm, tryckt hos E. Westrell, 1858.

Information om upphovsrätt för detta verk, samt upplysningar om ur vilket bibliotek eller ur vilken samling det avfotograferade exemplaret är hämtat, finns hos Litteraturbanken:
<https://lb.se/författare/FlodinS/titlar/GamleMorfarOchHansSnälla/faksimil?om-boken>

Hämtad från Litteraturbanken.se:

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb10310742-faksimil>

ROLIGHETS BöCKER
FÖR SMÅ BARN. N:o 1.

*P. Lamb
Udbero.
Barnb.
Sant*

GAMLE MORFAR OCH HANS SNÄLLA BARNBARN.

En liten bok på vers,
om hvad småherrskalet köpte sig i marknaden
och huru de rimmade öfver sina saker,
af
en barnens vän.

K. S. Flodin

Med 27 granna, smålade figurer.

När julafton kom, gingo barnen (de små,
som ofvan vi se uppå taflan stå)
till morfadren deras, den barnkäre man;
de tänkte nu bedja så vackert att han
med dem ville ut uppå julmarkna'n gå
och köpa dem der hvad de önskade få.

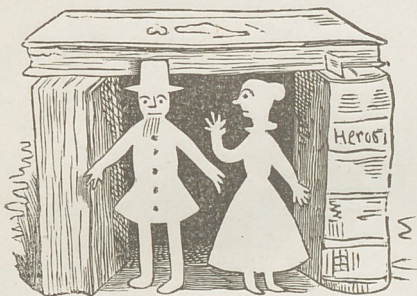
Och när som de bultade bäst på hans port,
den öppnades straxt af madam Inga Hjort;
hon morfadrens gamla hushållerska var —
gul kofta, röd klädning, hvitt förklä' hon bar,
desslikes en mössa af gamla fason —
det kunde man säga var don till person.

Så snart som de hunnit till morfadren fram
och han deras lifliga önskan förnam,
han svarade forgligt: "Nej, älskade små!
jag kan ej i dag ur min kammare gå;
ty giften så illa satt åt mina ben
att deraf jag blifwit helt matt och helt klen."

Nu bad han dem roa sig just med besked,
på sätt som de brukte och hade för sed;
och förrän han knappt visste ordet derom,
på golfvet ett jernbanståg rullande kom:
som lokomotiv först hans snusdosa går
och dambrickor följa tätt i hennes spår.

Och se'n utaf morfadrens böcker också
de byggde sig hus både stora och små;
och morfadren sjelf tog en sax uti hand
och klippte af papper båd' qvinna och man;
»det var,» sade barnen, »den herre och fru,
som skulle i huset bli boende nu.»

Men snart uppå lekarnes blef det ett slut,
ty morfadren nu delte penningar ut:
"Här ha'n i att köpa er leksaker för
på markna'n" — han sade till barnen — "men
hör!
i skolen till mig föra sakerna hem
samt göra ett rim öfver hwarje af dem."

Nu stormade skaran ur huset åstad
till markna'n — hvar'en så förnöjd och så glad;
och medan de der gjorde uppköp i mängd,
var morfadren hemma, i kammaren stängd,
och ordnade der i sitt bibliotek
de böcker, som barnen begagnat till lek.

Snappt hade han detta gjort undan, förrän det hördes ett jubel på gata och gränd; det nalkades närmre och närmre hans hus, och snart kommo barnen med buller och brus; de trängde sig nu till sin morfader fram med rim uppå tungan och namnam i hand.

Nu talade morfadren följande ord:

"Små wänner, ställ sakerna der på ett bord,
och se'n månde ingen utaf eder ta
en endaste sak, förr'n han rimmat — jaha."

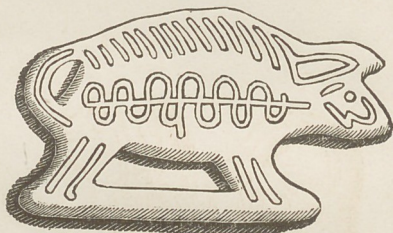
Så skedde — och rimmen på följande sätt
ur barnens små munnar nu halkade lätt:

Lille Påls rim öfver en pepparkaksgubbe, med
hvilket Janne varit honom behjelpig.

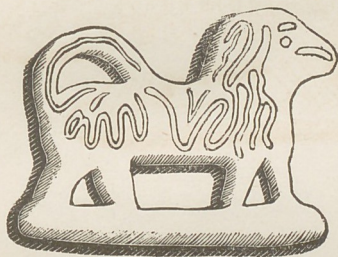
Min lilla gubbe, du!
om jag dig äter nu,
hvad blir jag då? — låt se!
Jo, menskoätare.

Ernsts rim öfver ett svin.

***Det stora feta svin
sätts uti stian in;
när derifrån det tages ut,
förs det till slaglarn utan prut;
och sedan det har dött,
då äta vi dess kött.***

Emils rim öfver ett lejon.

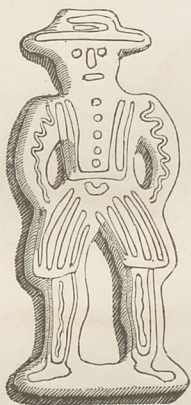
**Ett lejon är ett farligt djur,
blodtörstigt, grymt till sin natur:
det äter menskor till och med,
men lemnar snälla barn i fred.**

Roberts rim öfver en häst.

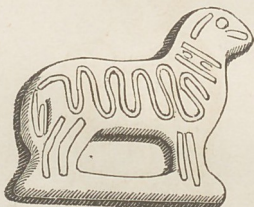
Denna vackra häst
är riktigt bäst;
han är icke stygg:
man kan sitta trygg
uti sadeln på hans rygg,
hålla tyglarne i hand
och rida bort till främmande land.

Jannes rim öfver en gubbe.

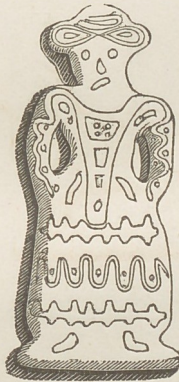
I fickorna den gamle har sina händer;
det honom nu kanhända till nytta länder,
ty då om dem han slipper att blifva kall...
När vintren åter vikit från våra stränder
och sommarn med sitt solsken tillbakavänder,
då kan han godt ta ut dem — trall tralleri trall!

Selenas rim öfver ett får.

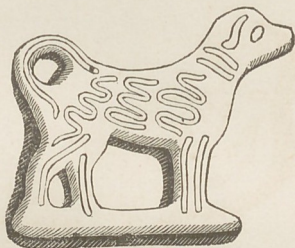
Mitt lilla lam,
kom sedigt fram,
ligg i mitt knä
och ropa: "Bå!"
så skall du få dig kaka,
när mamma hunnit baka.

Ingeborgs rim öfver en gumma.

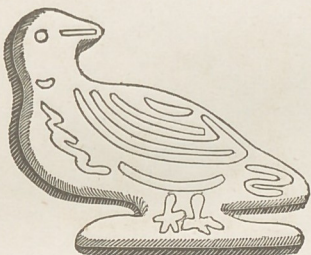
Min sötaste fru, ni är verkligen led:
ni pratat så mycket att mun gått på sned;
jag tycker hvad den blefve stor till att se,
om dermed ni började skratta och le!

Idas rim öfver en hund.

“Vov-vov-vov!” är hundens skall,
och det hörs kring nejden all;
han är snäll, ty våra gårdar
han med nit och trohet vårdar;
tjufvar taga sig i akt,
när han ligger der på vakt.

Johannas rim öfver en dufwa.

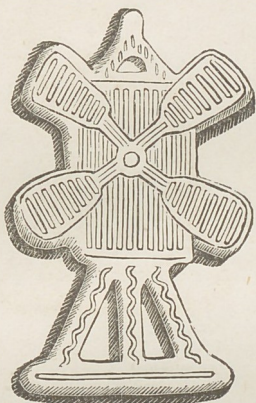
Dufwan sitter så sorgsen på qwist,
ty hon sin trogne make har mist;
igenom den grymma jägarns försåt
det ömma paret skiljdes åt;
nu knappt mera en lem hon rör,
snart säkert af sorg hon dör.

Lille Påls rim öfver en katt, med hvilket
Ingeborg varit honom behjelpig.

Se på kiss-misse-mass,
hur han slickar sin tass,
hur han stryker sitt hår!
Jag är viss att han spår:
vi få främmande hit;
derför gör han sin flit
till att putsa sig grann
och så fin som en ann'.

Ernsts rim öfver en wäderqwarn.

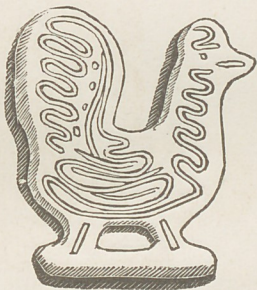
När wädret blåser får qwarnen gå,
men är det stilla, så får hon stå;
till qwarnen komma de bönder all'
med råg och hwete, som malas skall;
betaldt för mödan skall mjölnarn få —
nu är jag mjölnare jag också!

Emils rim öfver en gunghäst.

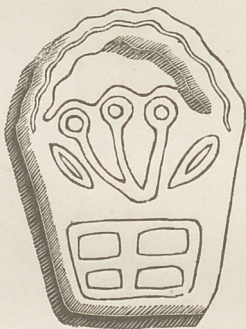
***Framåt, framåt, du ryttare god,
låt se att din häst är af ädelt blod;
men rid icke längre på villande stig
än att du kan hitta tillbaka till mig.***

Roberts rim öfver en tupp.

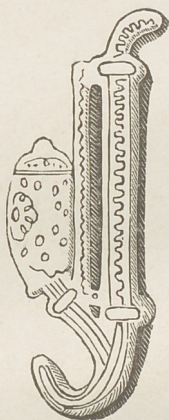
“Kuckeliku,
sof inte nu,
vakna, statt upp!”
ropar hvarenda morgon vår tupp.

Jannes rim öfver en korg.

**Se, hvilken rar och präktig korg,
som jag har fått;
den kan jag bära utan sorg,
men gifver den åt Ingeborg,
som der kan gömma mycket godt,
båd' stort och smått.**

Ingeborgs rim öfver en pipa.

Jag fått en liten pipa,
så söt och nått dertill;
men ej kan jag begripa
hvad jag skall ha den till;
jag därför den åt Janne ger
— se huru skälmskt han på den ser;
nog torde han begripa
hvad den är nyttig till.

Helenas rim öfver ett lindebarn.

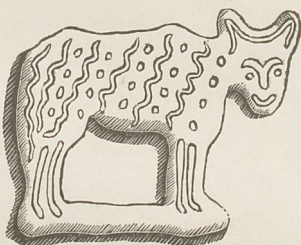
Vysch, vysch, min lilla vän,
mamma kommer in igen,
då får du en hvila söt
uti hennes hulda sköt.

Idas rim öfver en tjärnande flicka.

Tjärna rastt, min piga snäll,
så att wi få smör till qväll;
blir det godt och riktigt, så
ska' wi bjuda morfar på.

Johannas rim öfver en åsna.

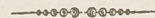

Åsnan är ett sedigt djur,
tåligt, fromt till sin natur,
mindre snabb än hästen dock,
liksom mindre vacker ock;
långa öron månd' hon ha,
skriker jemt: »Y-a, y-a!»

När hvar och en så hade skäl för sig gjort,
då trädde i rummet madam Inga Hjort;

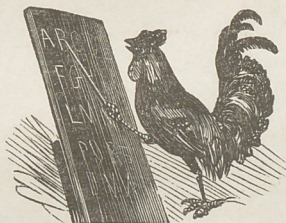
hon sade att julbordet dukadt re'n var,
och morfar bad barnen att då stanna kvar.
Det skedde. En hjertelig glädje och fröjd
i laget var hela den aftonen röjd.

Slut.

BIHANG.

Huru de små med lätthet kunna lära sig alfabetet.

Läs nu snällt ditt **A, B, C,**
D och **E** och **F** och **G,**
H och **I** och **J** och **K.**

Är du snäll, så skall du få

mycket, mycket namnam se'n!

Derpå följer **L, M, N.**

Vet du hvad som kommer nu?

det är **O** och **P** och **Q** —

nu du kan rätt mycket ju!

Se'n vi ha **R, S, T, U,**

V, W, X och **Y** och **Z;**

roligt är att något veta!

Å och **Ä** och **Ö** och nu

är det slut, min snälla du,

namnam skall du få och så,

snart i skolan börja gå.

Der får du så mycket lära,

skörda kan beröm och ära.

STOCKHOLM,

TRYCKT HOS E. WESTRELL, 1856.